

1883-02-03

AFSENDER

Holger Grønvold

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Holger Grønvold
Viggo Pedersen
Joakim Skovgaard
Carl Aarsleff

Arkivplacering:
Mappe 89 nr. 1

DOKUMENTINDHOLD

Kritik af kunstneropgøret i forbindelse med Den Frie Udstilling.

TRANSSKRIFTION

[Besvaret]

Kjøbenhavn, d. 3 fbr 1883 (Ravnsborg Tværgade 2, 1. S. N.)

Kjære Skovgaard¹!

Uagtet Deres Ønske, har jeg ladet Dem vente paa Svar fra mig, men Grunden har ikke været, at jeg jo ikke gjerne efterkom Deres Opfordring til at udtale min ringe Mening om vore Kunstnerforhold for Tiden – tvært imod; men netop da Deres Brev kom mig ihænde var jeg meget optaget, og da jeg saa endelig forsøgte at fremsætte mine Meninger på Papiret, fortabte jeg mig i allehaande Betragtninger, som vel ikke vare de omspurgte Forhold ganske uvedkommende men ganske unødvendige som Svar paa Deres Brev. To anselige Skrivelser blev fyldte med den Slags Visvas, - og derpå overgivne til Kakkelovnens Varetægt; denne Gang skal jeg fatte mig nogenlunde kort og forstaaelig.

De spørger først hvad jeg billiger og hvad jeg fordømmer i Kunstner-Oprøret. Jeg vil intet fordømme, men det er meget umulig at billige noget deri, da hele Bevægelsen, lige fra sin ●2● Begyndelse af, har manglet det aller væsenligste for en Opposition – naar den da virkelig skal faa nogen Betydning -: et klart fastslaaet Maal. Thi den nogenlunde rolige og besindige Overvielse paakommer der da let en Anelse om, at et saadant ikke har staaet klart for Bevægelsens Ophavsmænd, og den slutter da nemt, at der ikke er en sund Oppositions Opgave voxne. Det eneste jeg har faaet Rede paa er, at de Yngre ønske Indpas i Akademiet, men hvad der saa skal ske har jeg aldrig erfaret noget bestemt om, og det kunde en Sjæl som jeg nok ønske. Efter min Overbevisning er det altid Enkeltmands Sag at reformere godt og aldrig Mængdens. Derfor kan jeg heller ikke tro, at der kommer noget virkelig Godt ud af det hele; nogle Forandringer er der jo alt kommet og vil der selvfølgelig komme ud af det, og da Forandring jo altid fryder, vil man vel nok strax glæde sig over nogle af dem og synes, at de lover godt; men om nogle Aar vil man indse, at man ikke er kommet et skridt videre henimod forbedringer ●3● Af virkelig Betydning paa et omraade, hvor der sandelig trænger høilig til dem. Oppositionens Svaghed træder i mine øine, særlig frem ved to omstændigheder.

Oppositionsmændene ville have alt, men intet offre (de renoncere saaledes ikke på medalier og Stendier), og de angribe det bestaaende fra den for Kunsten og dens Gang betydningsløseste Side

(Klasseinddelingen, Edsfæstelse o.s.v.) Disse Strøbemærkninger indeholde saa omtrent min Mening om det hele i kort Begreb; men min Stilling lige over for Kunstnersamfundet er jo saa retiré, at det nok er mulig, at jeg ser lovlig sært paa Sagen.

Hvis De engang vilde lade mig høre fra Dem gjorde De mig en Glæde, og med Anmodning om at hilse Viggo Pedersen² og Billedhugger Aarsleff³ hvis han endnu er i Rom) fra mig slutter.

Deres hengivne Holger Grønvold⁴ der glæder sig til at se Deres Billeder fra orangernes Land.

¹ Skovgaard

² Viggo Pedersen

³ Aarsleff

⁴ Holger Grønvold

Osvant

Kjøbenhavn, d. 3 Dec. 1883
(Barnsborg Torvgade 2. 1ste N.)

Kjære Skovgaard!

Uagtet Deres Brev, har jeg ladet Dem vente paa Svar fra mig, men Grunden har ikke været, at jeg jo ikke gjerne efterkom Deres Opfordring til at indtale mine ringe Mæringer om vore Vænskaberforhold for Tiden — tvært imod; men netop da Deres Brev kom mig i hænde var jeg meget optaget, og da jeg saa endelig forsøgte at fremsætte mine Mæringer paa Papiret, forfalte jeg mig i allehaande Betragtninger, som vel ikke vare de omstrængte Forhold ganske indkommende men ganske nødvendige som Svar paa Deres Brev. To anseelige Skrivelser blev fyldte med den Slags Visas, — og derpaa overgivne til Vakkellørens Varetægt; denne Gang skal jeg fatte mig nogenlunde kort og fortaarlig.

De spørger først hvad jeg billiger og hvad jeg fordømmer i Vænskaber-Opriist. Jeg vil indt fordømme, men det er mig umuligt at billige noget deri, da hele Bevægelsen, lige fra sin

Begyndelse af, har manglet det aller væsentligste
for en Opposition - naar den da virkelig skal faa
nogen Betydning - : et klart fastslaaet Maal.
Ihi den nogenlunde rolige og beindige Overveelse
paakommer der da let en Anelse om, at et
saadant ikke har staaet klart for Bevægelsens
Ophavsmand, og den sluttet da nemt, at de
ikke ere en saamd Oppositions Opgave vægne.
Det eneste jeg har faaet Tied paa er, at de Yngre
ønske Indpas i Akademiet, men hvad der
saa skal ske har jeg aldrig erfaret noget bestemt
om, og det kunde en Føl som jeg nok ønske.
Efter min Overbevisning er det altid Enkeltmands
Sag at reformere godt og aldrig Mængdens. Der
for kan jeg heller ikke tro, at der kommer noget
virkelig Godt ind af det hele; nogle Forandringer er
der jo alt kommet og vil der selvfølgelig komme ind af
det, og da Forandring jo altid frydes, vil man vel nok
strax glæde sig over nogle af dem og synes, at de løse
godt; men om nogle der vil man rinde, at man
ikke er kommet et Skridt videre henimod Forbedringer.

af virkelig Betydning paa et Omraade, hvor der sandelig
brænges høitlig til dem. Oppositionens Svaghed træder,
i mine Øine, særlig frem ved to Omstændigheder:
Oppositionsmændene ville have alt, men intet ofre (de re-
nuncere saaledes ikke paa Medailler og Lippunder), og
de angribe det bestaaende fra den for Himlen og dens høje
betydningsfulde Side (Klasserinddelingen, Skoleaetaten o.s.v.)

Disse Skolemærkninger indeholde saa omkrunt min
Anerkendelse om det hele i kort Begreb; men min
Tilføjelse lige over for Vænskabssamfundet er jo saa
naturlig, at det nok er minst, at jeg ser høitlig særlig
paa Sagen.

Hvis De engang vilde lade mig høre fra Dem gjer-
de De mig en Glæde, og med Anmodning om at
hilsen Viggo Pedersen og Billedhuggeren Aarsleff (hvis han
endnu er i Rom) fra mig sluttet
Deres hengivne
Folger Wormold,

der glæder sig til at se Deres Billeder fra Oergerms
Land.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 89 Nr. 1